

Waarom VAD niet samen- werkt met de gokindustrie

VAD kiest er expliciet voor om geen concrete samenwerking aan te gaan met de kansspelindustrie omwille van een helder belangenconflict. In dialoog treden om kritisch te reflecteren kan wel. Waarom? We zetten een aantal argumenten en aandachtspunten op een rij.

Kansspelen niet zonder risico

Het spelen op kansspelen is wijd verspreid. De spanning van het spel, de kans op winst, de illusie van controle, ... diverse triggers maken gokken aantrekkelijk. Gokken houdt echter ook een risico in op de ontwikkeling van welzijns- en gezondheidsproblemen.

Al wordt er bij gokken geen product ingenomen, toch kan er verslaving ontstaan. Gelijkenissen in afwijkende hersenfuncties maken een gokstoornis vergelijkbaar met een drug- of alcoholafhankelijkheid. Er gaat veel meer tijd, aandacht en vooral geld naar het spel dan men zich ooit had voorgenomen. Zo kan men op verschillende vlakken (financieel, relationeel, sociaal, ...) in de problemen geraken.

“Vanuit onze missie voor een kwaliteitsvolle preventie en hulpverlening ten aanzien van gokproblemen pleiten we voor een integrale aanpak waarbij de bescherming van de spelers voor VAD een prioritaire doelstelling vormt.”

Belangenconflict als contra-indicatie

VAD kiest er expliciet voor om geen concrete samenwerking aan te gaan met de kansspelindustrie omwille van een helder belangenconflict. De gokindustrie heeft commerciële belangen bij het feit dat meer mensen meer gaan gokken, terwijl het toenemende aanbod en de grote beschikbaarheid aan kansspelen, net risicofactoren inhouden. Inzetten op preventie vanuit of in samenwerking met de kansspelindustrie is in deze context dus weinig geloofwaardig en brengt de neutraliteit van VAD als expertisecentrum verslaving in het gedrang.

We vinden het goed dat de kansspelindustrie zijn verantwoordelijkheid opneemt en maatregelen neemt om de schadelijke gevolgen van gokken zoveel mogelijk te beperken. Voor VAD is dit echter niet voldoende. VAD pleit voor een strikter reglementair kader voor de bescherming van de speler binnen het Belgische beleid en een wettelijk afdwinnbaar initiatief met betrekking tot reclame en marketing.

“We concluderen dat een concrete samenwerking voor VAD niet opportuun is. In dialoog treden in het kader van kritische reflectie kan wel.”

Behoeft e aan neutraal en toegankelijk onderzoek

Momenteel is er voor de Vlaamse context te weinig recent onderzoek beschikbaar over het thema gokken. Daarnaast is de kansspelindustrie vaak betrokken partij in wetenschappelijk onderzoek over gokken.

Wij zijn van oordeel dat bijkomend onderzoek nodig is en dat dit zo neutraal mogelijk moet worden uitgevoerd. De resultaten moeten steeds toegankelijk gemaakt worden voor het grote publiek, ongeacht de uitkomst ervan.

Noodzaak beperking reclame en marketing

Reclame is een belangrijke omgevingsfactor. Het speelt in op de attitudes en sociale normen, die een directe impact hebben op ons gedrag. Een belangrijk aspect van reclame voor kansspelen is de normalisatie van gokken. Daarnaast werkt reclame irrationele cognities, onder andere i.v.m. winverwachting, in de hand. Enkele speerpunten m.b.t. reclame voor kansspelen zijn: de beperking van het reclamevolume, een verbod op reclame voor risicovolle spelen, een verbod op reclame gericht naar jongeren en een verbod op bonussen en promo's.

Internationaal en in België is er tot op heden echter geen wettelijke regelgeving over gokreclame (Noot: In mei 2022 werd een voorstel tot KB uitgewerkt met verregaande reclamebeperkingen voor kansspelen. Dit moet nog goedgekeurd worden door Europa en de Raad van State). Een convenant m.b.t. ethisch en verantwoorde reclame en marketing vanuit de kansspelindustrie, zoals voorgesteld eind 2016, heeft weinig slagkracht, gezien de naleving niet wettelijk afdwingbaar is.

Informer en van de speler als plicht

VAD moedigt de kansspelindustrie aan om op hun terrein stappen te zetten door bijvoorbeeld personen die gokken te informeren over het risico op gedragsverslaving en de mogelijkheid om zich uit te sluiten (EPIS), het opleiden van personeel om signalen van probleemgebruik te detecteren en er gericht op te reageren, enz. Zo hebben vergunningshouders in Nederland bijvoorbeeld een zorgplicht. De vergunninghouder informeert over (de risico's van) kansspelen, zodat de speler een weloverwogen beslissing kan nemen. Daarnaast moet de operator de speler ook informeren over manieren van verantwoordelijk gokken en de beschikbare hulpbronnen.

Het is niet de rol van de kansspelindustrie om zelf beschermende maatregelen te formuleren, deze taak blijft weggelegd voor de overheid. Een onafhankelijk orgaan dient hier controle op te houden. Van de kansspelindustrie wordt verwacht dat ze de overheidsrestricties respecteert.

Besluit

VAD wil een driesporenbeleid met daarin

- 1) een duidelijke wetgeving voor vergunningen, beschermende maatregelen, reclame en marketing;
- 2) controle op de toepassing door een onafhankelijk en effectief controleorgaan;
- 3) de uitvoering van een plan met een ruim aanbod aan preventie, vroeginterventie en hulpverlening.

Er wordt daarbij door VAD niet samengewerkt met de gokindustrie.

Colofon

Redactie: Jolien Moernaut en Femke Wijgaerts, VAD

V.U.: P. Van Deun, Vanderlindenstraat 15, 1030 Brussel

© 2017

VAD, Vanderlindenstraat 15, 1030 Brussel

T 02 423 03 33 | F 02 423 03 34 | vad@vad.be | www.vad.be

Deze tekst werd besproken op de Werkgroep Gokken en bekrachtigd door de Raad van Bestuur van VAD op 15 september 2017.

VLAAMS EXPERTISECENTRUM
ALCOHOL EN ANDERE DRUGS